
Czy łaska wyklucza prawo?

Alfred Palla

Czy łaska wyklucza prawo?

Wśród chrześcijan popularna stała się w ostatnich latach doktryna o łasce, która pomniejsza lub niweluje autorytet moralnych praw Bożych. Czy Boża łaska faktycznie wyklucza potrzebę zachowywania Dziesięciu Przykazań?

Grzech bezprawiem

Czym jest grzech? Biblia mówi: „Każdy, kto grzeszy, dopuszcza się bezprawia, ponieważ grzech jest bezprawiem” (1J.3:4). Występuje tu greckie słowo *anomia*, które oznacza wykroczenie wobec Prawa Bożego. Pan Jezus powiedział, że ci którzy wyznają Jego imię, ale nie czynią woli Bożej popełniają nieprawość, używając tego samego słowa *anomia* (Mt.7:21-23).

W Nowym Testamencie (2Tes.2:7-8) znajdziemy prorocтво o człowieku nieprawości (gr. *anomios*), który propaguje tajemnicę nieprawości (gr. *mysterion anomias*). Słowa te są aluzją do prorocтва Daniela, który na wiele wieków wcześniej zapowiedział, że w czasach chrześcijańskich pojawi się religijna instytucja symbolizowana przez Mały Róg, która poważy się na zmianę przykazań Bożych (Dn.7:25), głosząc usprawiedliwienie z uczynków, zamiast z łaski (Dn.8:10-12). Implikuje to, że Prawo Boże wciąż miało być wiążące dla chrześcijan. Inaczej akt Małego Rogu nie byłby ukazany jako grzech, lecz akt godzien pochwały.

Śmierć karą za grzech

Apostoł Paweł pisze: „Prawo jest słuszne, sprawiedliwe i dobre” (Rz.7:12). Jakie Prawo ma na myśli? „

Nie wiedziałbym, co to jest pożądanie, gdyby Prawo nie mówiło:

Nie pożądaj!

" (Rz.7:7). Mówi o Dekalogu, gdyż wymienia jedno z jego przykazań.

Kto przekroczy to Prawo grzeszy (1J.3:4), zaś karą za grzech jest śmierć (Rz.6:23). W jaki sposób grzesznik może uwolnić się od tego strasznego wyroku? Czy dobrymi uczynkami przez resztę życia? Nie, " *jako że z uczynków Prawa żaden człowiek nie może dostąpić usprawiedliwienia w Jego oczach* " (Rz.3:20).

Przestępca, który otrzymuje wyrok śmierci nie może zapracować na wolność. Musi ponieść śmierć, chyba, że... zostanie ułaskawiony. Podobnie my musielibyśmy umrzeć za przekroczenie przykazań, gdyby ofiara Chrystusa nie zadośćuczyniła Prawu (Hbr.9:22.28). Grzesznik nie może być zbawiony z uczynków. Czy jednak ułaskawiony przestępca jest zwolniony od zachowywania Prawa, dlatego, że doznał łaski?!

Pewnego razu, nie mogąc znaleźć poszukiwanego adresu, popełniłem wykroczenie skręcając w lewo, mimo zabraniającej tego ciągłej linii. Po chwili ujrzałem za sobą czerwono-niebieskie światła radiowozu. Zgodnie z prawdą, powiedziałem policjantowi, że szukam domu, gdzie mieszka osoba, która ma mi pomóc w przygotowaniu okładki do kolejnej książki. Zapytał się, co robię. Powiedziałem, że piszę. Pokazałem mu projekty okładek. Ku mojemu zaskoczeniu, po chwili policjant pozwolił mi odjechać bez mandatu.

Czy fakt, że policjant nie dał mi mandatu za moje wykroczenie zwolnił mnie od przestrzegania prawa? Przeciwnie, z wdzięczności za okazaną mi łaskę, starałem się je przestrzegać bardziej pieczołowicie, niż dotąd. Podobnie jest z Bożą łaską. Wdzięczność za okazaną nam łaskę za nasze wykroczenia wobec Prawa Bożego, powinna motywować nas do większych starań, aby okazać posłuszeństwo.

Zbawienie darem łaski

Błąd Kaina oraz Izraelitów żyjących w Starym Przymierzu polegał na tym, że próbowali ofiarować swoje uczynki w miejsce Baranka Bożego. Natomiast ludzie nawróceni, od Abła,

Abrahama, Dawida, mówi: *Przeświadczeni, że człowiek osiąga usprawiedliwienie nie przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków, lecz jedynie przez wiarę w Jezusa Chrystusa, my właśnie uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa, by osiągnąć usprawiedliwienie z wiary w Chrystusa, a nie przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków, jako że przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków nikt nie osiągnie usprawiedliwienia*. (Gal.2:16).

Cóż więc począć ze zwodniczą ideą, której uległo wielu chrześcijan, a mianowicie, że Stary Testament nauczał zbawienia z uczynków, a dopiero Nowy Testament zbawienia z łaski? Przyjmując ją musielibyśmy też uwierzyć, że Bóg miał dwa plany zbawienia: jeden dla Żydów, a drugi dla pogan, a także dwie Ewangelie. Czy niebo będzie podzielone na tych, którzy dostali się tam dzięki uczynom (stare przymierze) i tych, którzy weszli tam dzięki wierze (nowe przymierze)? Pismo Święte mówi o jednej wierze (Ef.4:5), jednym przymierzu łaski (Ef.1:4; Ap.13:8; Hbr.13:20), jednej Ewangelii wiecznej (Ap.14:6). Tę Ewangelię znał już Adam, Abel, Abraham, Dawid, choć żyli w czasach starotestamentowych! Wszyscy zbawieni będą w niebie śpiewać tę samą pieśń Barankowi, który zgodził się złożyć swe życie za ludzi jeszcze przed założeniem świata (Ap.13:8).

Rola Prawa Bożego

Prawo Boże nie może nikogo zbawić, to rzecz pewna. Czy więc warto je przestrzegać? Widocznie zadawano to pytanie już w czasach apostoła Pawła, bo napisał on: *Czyż mamy trwać w grzechu, aby łaska bardziej się wzmogła? Żadną miarą!* (Rz.6:1). Prawo Boże pokazuje grzech i przestrzega przed nim. Nie posiada jednak mocy, aby wyzwolić nas z jego oków, ani to nie jest jego celem. Prawo nie zostało nadane w celu zbawienia kogokolwiek z grzechu, bo istniało zanim jeszcze pojawił się grzech. Dekalog odzwierciedla doskonały charakter Boży, stanowiąc dla nas punkt odniesienia, jakby lustro (Jk.1:23-35). Lustro nie może usunąć brudu, ale może pokazać nam jakimi naprawdę jesteśmy.

Czy przykazania miłości wykluczają Dekalog?

Pewnego razu Pan Jezus powiedział: *Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy* (Mt.22:37-40). Czy przykazania miłości obalają Dekalog? Czy też są jego fundamentem? Czy

przykazania miłości były nieznanne w okresie starotestamentowym? Nie. Pan Jezus cytował Stary Testament: *„Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całej swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich sił”* (Pwt.6:5); *„Będziesz miłował bliźniego jak siebie samego”* (Kpł.19:18).

Pan Jezus, mówiąc, że na tych dwóch przykazaniach opierają się wszystkie inne, wskazał, że jedyną słuszną motywacją do zachowywania Prawa Bożego jest miłość. Kto miłuje Boga z całego serca, ten okaże posłuszeństwo wobec Jego Prawa (J.14:15; 1J.2:2-3). Nie będzie czcił innych bogów, brał imienia Bożego na daremno, ani pracował w sobotę. Kochając bliźnich nie będzie kradł, kłamał, ani cudzołożył. Miłość sprawi, że okaże posłuszeństwo Prawu.

Wolni od Prawa czy od potępienia Prawa

Apostoł Paweł napisał: *„Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce. Jaki stąd wniosek? Czy mamy dalej grzeszyć, dlatego, że nie jesteśmy już poddani Prawu, lecz łasce? Żadną miarą! Czyż nie wiecie, że jeśli oddajecie samych siebie jako niewolników pod posłuszeństwo jesteście niewolnikami tego, komu dajecie posłuch: bądź grzechu, co wiedzie do śmierci, bądź posłuszeństwa, co wiedzie do sprawiedliwości?”* (Rz.6:15-16).

„Żadną miarą” - odpowiada Paweł tym, którzy odrzucają Prawo Boże pod pretekstem Jego łaski. Co apostoł Paweł ma na myśli pisząc, że żyjemy w łasce? Napisał: *„A wiemy, że wszystko, co mówi Prawo, mówi do tych, którzy podlegają Prawu. I stąd każde usta muszą zamilknąć i cały świat musi się uznać winnym wobec Boga, jako że z uczynków Prawa żaden człowiek nie może dostąpić usprawiedliwienia w Jego oczach. Przez Prawo bowiem jest tylko większa znajomość grzechu”* (Rz.3:20).

Prawo potępia tych, którzy je łamią. Chrześcijanie nie podlegają potępieniu Prawa, ponieważ nie trwają w nieposłuszeństwie wobec niego. Moc łaski jest większa niż moc grzechu, dlatego Paweł napisał: *„Jeżeli umarliśmy dla grzechu, jakże możemy żyć w nim nadal?”* (Rz.6:2).

Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce

” (Rz.6:14). Łaska odnosi zwycięstwo nad grzechem, dając moc do posłuszeństwa Prawu Bożemu.

Prawo ceremonialne a Prawo moralne

O jakim przymierzu Nowy Testament mówi, że jest nieaktualne i było ciężarem (Hbr.8:6-8.13)? O wiecznym przymierzu łaski, którego poręczycielem był Jezus, czy o przymierzu uczynków, które człowiek próbuje spełnić o własnych siłach, tak jak Kain czy Izraelici pod górą Synaj, którzy powiedzieli: ” *Wszystko to uczynimy* ”;

Jakie Prawo ma na myśli Nowy Testament mówiąc, że było cieniem wskazującym na Jezusa odnoszącym się do spraw przyszłych (Kol.2:14-17)? Prawo Boże nie odnosiło się do ” *spraw przyszłych* ”, lecz do stosunku człowieka do Boga oraz człowieka do człowieka. Prawo odnoszące się do ”

spraw przyszłych

” zostało ”;

dodane ze względu na wykroczenia aż do przyjścia potomka

” (Gal.3:19), jako przewodnik, który miał nas poprowadzić do Chrystusa (Gal.3:24)? Czy apostoł Paweł może mieć na myśli Dekalog? Nie, gdyż grzechu nie ma, gdy nie ma Prawa, zaś Prawo, o którym wspomina zostało ”;

dodane ze względu na wykroczenia

” (Rz.4:15)? Czy ma na myśli prawo ceremonialne? Tak, gdyż Bóg dał je już Adamowi i Ewie, kiedy pokazał im, że za ich grzechy zginąć musi niewinny baranek. Abel, Abraham i jego potomkowie ofiarowali za swe grzechy baranki, które były cieniem ”;

spraw przyszłych

”;

Prawo ceremonialne miało wobec prawa moralnego znaczenie wtórne. Zostało przydane do Dekalogu z powodu grzechu. Miało uczyć ludzi o nadejściu Zbawiciela. Było więc Jego cieniem i przewodnikiem do Niego. Kiedy Jezus oddał swe życie na krzyżu straciło ono swój sens. Dlatego apostoł Paweł pisze, aby już nie ofiarować pokarmów ani napojów za grzechy, jak to czynili Żydzi w święta, nowie księżycy i sabaty, ponieważ Jezus wypełnił Prawo ceremonialne (Kol.2:14; 1Kor.7:19).

Prawo moralne - X Przykazań Bożych - obowiązuje, gdyż nie zostało dodane z

powodu wykroczeń. Nie było też cieniem wskazującym na Chrystusa. Obowiązuje, gdyż charakter i wymogi Boga są niezmiennie. " *Kto mówi `Znam Go', a nie zachowuje Jego przykazań ten jest kłamcą i nie ma w nim prawdy* ";, pisze apostoł Jan (1J.2:4).

Posłuszeństwo wobec Prawa możliwe jest jedynie wtedy, gdy Duch Boży mieszka w nas i daje nam siłę ku temu. Dlatego Jezus podkreślił, wskazując jednocześnie na jedyną słuszną motywację zachowywania przykazań Bożych, że wszystkie przykazania opierają się na dwóch: miłości do Boga i miłości do człowieka (Mt.22:37-40).

Posłuszeństwo wyrazem miłości

Prawo i łaska nie wykluczają się wzajemnie. Prawo wskazuje grzech i przestrzega przed nim, zaś łaska wybawia z grzechu. Prawo jest wolą Bożą, zaś łaska mocą, aby tę wolę spełnić. Nie zachowujemy Prawa, aby się zbawić, lecz dlatego, że jesteśmy zbawieni. Pismo Święte mówi: " *Tu się okazuje wytrwałość świętych, tych, którzy strzegą przykazań Boga i wiary Jezusa* " (Ap.14:12). Czy pragniesz przyłączyć się do Adama, Abla, Abrahama, Dawida, Pawła, Jana i innych mężów Bożych, którzy strzegą przykazań Bożych i stoją po stronie Baranka w wielkim boju pomiędzy Chrystusami i Szatanem?

Autor udostępnił tekst: 25.02.1999 r.

łaska i pisarski dorobek [autora artykułu](#)
artykułu [Alfredem Palla](#)
działanie [BETEZDA](#)